

Et svævende skelet viser dødens uundgæelige nærvær selv midt i barokrummenes elegance. FOTO: DAVID STJERNHOLM

Mellem pudderparykker og skeletter

Smilende, selvfede aristokrater, groteske masker og raslende skeletter. Gl. Holtegaards udstilling med Frederik Næblerød har det hele.

KUNSTANMELDELSE
FREDERIK NÆBLERØD. MASQUERADE
GL. HOLTEGAARD
Attemosevej 170, Holte
Til den 29. oktober

TOM JØRGENSEN, kultur@jp.dk

Vi kender Frederik Næblerød (f. 1988) fra DR's "Kunstnerkolonien" og dokumentaren "Ufortyndet". Billedet af et menneske med krudt i måsen og en 190 kilometer i timen-personlighed har sat sig på nethinden. Det, vi nu ser på Gl. Holtegaard, er en veldisciplineret kunstner, der kan lave en endog meget sammenhængende udstilling uden at sætte sin frodige fantasi over styr.

Dødens påtrængende nærvær

Rammerne er 1700-tallet, solkongens, Versailles', pudderparykkernes, Casanovas, kaffesalonernes og maskeballernes tidsalder. Stedet selv, Gl. Holtegaard, blev opført som et landsted for hofarkitekt Laurids de Thurah i 1756 og har endda i parken sit eget lille mini-Versailles lige uden for døren.

Frederik Næblerød har omformet det

To mekaniserede voksmannequiner hilser på hinanden. De adelige figurer er smeltet sammen med de hjorte, hvis hoveder normalt pryder palæets vægge. FOTO: DAVID STJERNHOLM

smukke barokhus til et farvestrålende statsligt hjem med våbenskjolde og hjortekranier på væggene, masser af spejle, guldglaserede keramikfigurer, portrætter af aristokrater og, i det sidste rum, dødens påtrængende nærvær.

Næblerød selv påtager sig hofnarrens rolle. Den komiske person, der som den eneste kan tillade sig at sige den guddommelige monark et par sandheder eller to, bortset fra karnevalstiden, hvor de maske-

rede deltagere for en stund kan lege med klasse- og kønsforskellene. Og et karneval med maskebal og optog er præcis det scenarium, udstillingen er bygget op omkring.

Parodi og fascination

Fantasifulde masker, maskerede aristokrater, malede såvel som voksmannequiner, overdådige opstillinger af frugter, et majestætisk soveværelse og et svævende skelet danner rammen om fortællingen. En fortæl-

ling om aristokratisk luksus og aristokratisk magtmisbrug, om leg med kønsroller og seksualitet, om verdensfjern narcissisme og liberale tanker og døden, der indhenter alle til sidst, rig som fattig, mand som kvinde.

Frederik Næblerød skildrer alt dette med ekspressive malerier, som i karskhed og robusthed kan minde om James Ensor og Asger Jorn. Hans tredimensionale værker er med deres groteske ansigter og former i familie med de karnevalsoptog, man stadig finder verden over, ikke mindst i Belgien, hvis flamske realisme Næblerød har et godt øje til.

Dobbeltheden af satire og kritik, af parodi og fascination er Frederik Næblerøds pointe med denne udstilling. Barokkens og Rokokoens formsprog passer som fod i hose til denne kunstner, der elsker det overdådige, det groteske og det fantasifulde. Holdende sig til en stram scenografi kan han tillade sig at køre på kunstnerisk frihjul og vise sin frodighed og boblende visuelle overskud. Til glæde for os alle.

For alle - bortset fra et flertal i Rudersdal Kommune, der har besluttet at fjerne det kommunale tilskud til Gl. Holtegaard med udgangen af 2024. Årsagen er indviklet og for lang til at rede ud her, men moralen kan man godt komme med. I stedet for at slå ud med armene, som den tydeligvis meget lidt kunstinteresserede konservative borgmester gør, burde hun bedyre, at man selvfølgelig fortsat arbejder på at bevare et udstillingssted, der havde 15.000 besøgende til sin seneste udstilling (Isaac Grünewald), og som er et kulturelt vartegn af dimensioner for hele Nordsjælland. Man kan kun håbe det bedste.